

İlyas — On Bir

İlk Səhv

Jeff Pippenger

2023-10-15

Qədim İsrailin başlanğıcında Harunun qızıl buzovu ilə bağlı üsyan, peyğəmbərlik baxımından Efrayimin şimal səltənətinin on qəbiləsinin başlanğıcında Yarovamın üsyanı ilə uyğunlaşır. Bu müqəddəs tarixlər 1863-cü ildə Adventizmin üsyanını təmsil edir.

Əlbəttə, 1863-cü ilə dair başqa şahidlər də vardır, lakin Harun və padşah Yarovam 1863-cü ilin tarixinin üzərinə uzanan şahidlər təqdim edirlər və bütün bu tarixlər Müqəddəs Kitab peyğəmbərliyinin altıncı padşahlığının son günlərində olduğu kimi, sınaq müddətinin bağlanmasıadək yüz qırx dörd minin hərəkətini — protestant buynuzunu — təsvir edir. Bu tarixlər həmçinin altıncı padşahlıqda Respublikaçı buynuzun paralel tarixini də ele alır.

Ümumiyyətlə, iman edənlər üçün çox çətin qəbul olunan həqiqət budur ki, Yeddinci Gün Adventist kilsəsi dünyanın sonunda Allahın qalığı xalqdır. Bu inanc bizim ilk səhvimizdir. Laodikeya kilsəsinin bazar qanunu böhranı zamanı bayraq kimi ucaldılan xalqı təmsil etdiyinə dair Müqəddəs Kitabda heç bir dəlil yoxdur. Bizim ilk səhvimiz bunun belə olduğu barədə yalan əsasın qəbul edilməsidir. Dünyanın sonundakı bayraq Şeytanın sinaqoqunun üzvləri tərəfindən qovulmuş olanlardan ibarətdir.

O, millətlər üçün bir bayraq qaldıracaq, İsrailin qovulmuşlarını toplayacaq və Yəhudanın pərən-pərən salınmışlarını yer üzünün dörd bucağından bir araya gətirəcəkdir. Yeşaya 11:12.

Laodikeyaçı Adventistlər bayraq olacaq olanları qovanlardır.

Rəbbin sözündən titrəyənlər, Rəbbin sözünü eşidin; Mənim adım naminə sizə nifrət edən, sizi qovan qardaşlarınız dedilər: “Qoy Rəbb izzətlənsin”; lakin O, sizin sevinciniz üçün züھر edəcək, onlar isə rüsvay olacaqlar. Yeşaya 66:5.

Məsihin “adı” uğruna qovulanlar bayraq olanlardır. Nifrət doğuran ad Alfa və Omegadır, çünki Müqəddəs Kitab peyğəmbərliyində Yeddinci Gün Adventist Kilsəsinin kimi təmsil etdiyini aydın şəkildə müəyyən edən məhz Alfa və Omega prinsipidir. On qız məsəli Adventizmi təmsil edir.

“Matta 25-dəki on bakirə haqqında məsəl də Adventist xalqının təcrübəsini təsvir edir.” The Great Controversy, 393.

Məsəl vaxtilə Adventizmin başlanğıcında yerinə yetdi və axırda da hərfi-hərfinə yenidən yerinə yetir.

“Məni tez-tez on bakirə haqqında olan məsələ yönəldirlər; onlardan beşi müdrik, beşi isə ağılsız idi. Bu məsəl ən xırda təfərrüatınadək yerinə yetirilmişdir və yerinə yetiriləcəkdir, çünki onun məhz bu zamana aid xüsusi bir tətbiqi vardır və o, üçüncü mələyin xəbəri kimi, yerinə yetirilmişdir və zamanın sonunadək indiki həqiqət olaraq qalmaqda davam edəcəkdir.” Review

and Herald, 19 avqust 1890.

Oyanıb yağlarının olmadığını anlayan ağılsız bakirələr Laodikeyalılardır.

“Ağılsız bakirələr tərəfindən təmsil olunan Kilsənin vəziyyəti, Laodikiya vəziyyəti kimi də xatırlanır.” Review and Herald, 19 avqust 1890.

Müdrək bakirələrin, həmçinin Filadelfiya kilsəsi kimi təsvir olunanların mübarizəsi, özlərini yəhudi adlandıran, lakin əslində yəhudi olmayan bir kilsə ilədir.

Bax, Mən özlərini Yəhudi adlandıran, lakin olmayan, əksinə yalan danışan Şeytan sinaqoqundan olanları sən ayaqlarının önünə gəlib səcdə etməyə vadar edəcəyəm və sən sevdiyimi biləcəklər. Vəhy 3:9.

Bacı Uayt böyük məyusluqdan sonrakı ilk nəşrdə bu ayəyə toxunur.

“Sən elə düşünürsən ki, müqəddəs ayaqları önündə səcdə edənlər (Vəhy 3:9) axırda xilas olunacaqlar. Burada mən səndən fərqli düşünməliyəm; çünki Allah mənə göstərdi ki, bu sinif etiqad edən Adventistlər idi; onlar imandan dönmüş, ‘Allahın Oğlunu özləri üçün yenidən çarmıxa çəkmiş və Onu açıq-aşkar rüsvay etmişlər.’ Və hələ gələcək olan ‘sınaq saatında’, hər kəsin həqiqi xarakterini aşkara çıxarmaq üçün, onlar əbədi olaraq həlak olduqlarını biləcəklər; və ruh iztirabı altında əzilərək, müqəddəs ayaqları önündə baş əyəcəklər.” Word to the Little Flock, 12.

Yeşaya kitabının beşinci fəslində Məsihin sonradan istifadə etdiyi üzüm bağı nəğməsi ilk dəfə xatırlanır.

İndi isə sevimlimin bağı haqqında sevimlimə dair bir nəğmə oxuyacağam. Mənim çox sevdiyim bərəkətli bir təpədə bir bağı var idi. O, onu hasara aldı, daşlarını təmizləyib çıxartdı, onu ən seçmə üzüm tənəyi ilə əkdə, ortasında bir qüllə tikdi və orada bir də üzüm sıxacağı düzəltdi; o, onun üzüm verməsini gözlədi, amma o, yabanı üzüm verdi. İndi isə, ey Yerusəlim sakinləri və ey Yəhuda adamları, rica edirəm, mənimlə bağım arasında hökm verin. Bağım üçün edib etmədiyim daha nə edilə bilərdi? Nə üçün mən onun üzüm verməsini gözlədiyim halda, o, yabanı üzüm verdi? Yeşaya 5:1–4.

Məsəl istər Əhdi-Ətiqdə, istərsə də Əhdi-Cədidə olsun, Allahın kilsəsini yetişdirildiyi bəhrələri verməkdən imtina etdiyinə görə Allah tərəfindən rədd edilmiş kimi təqdim edir. Yeşaya beşdə, məsəlın sonunda, üzüm bağının cəzası müəyyən edilir, eyni zamanda xalqlar üçün bir bayraq qaldırılacağı da vəd olunur. Aydınır ki, üzüm bağı bayraq deyildir.

Buna görə də Rəbbin qəzəbi Öz xalqına qarşı alovlandı; O, əlini onlara qarşı uzatdı və onları vurdu; təpələr titrədi, onların cəsədləri küçələrin ortasında parçalandı. Bütün bunlara baxmayaraq, Onun qəzəbi dönmədi, əli hələ də uzanmışdır. O, uzaqdan olan millətlər üçün bir bayraq qaldıracaq və yerin ucqarından onlara işarə edəcək; və budur, onlar sürətlə, çox cəld gələcəklər. Yeşaya 5:25, 26.

İsa sonradan həmin nəğməni bir məsəl kimi söylədikdə, Onun nəticəsi də eyni dərəcədə qəti idi.

Başqa bir məsəl də eşidin: Bir mülk sahibi var idi; o, bir üzüm bağı saldı, onun ətrafını hasara aldı, içində bir şərab sıxacağı qazdı, bir qüllə tikdi, onu bağbanlara icarəyə verdi və uzaq bir ölkəyə getdi. Meyvə vaxtı yaxınlaşanda, ondan meyvələri alsınlar deyər qullarını bağbanların yanına göndərdi. Lakin bağbanlar onun qullarını tutub birini döydülər, birini öldürdülər, birini də daşqalaq etdilər. Yenə birincilərdən daha çox başqa qullar göndərdi; onlara da eyni cür etdilər. Nəhayət, “Oğluma hörmət edərlər” deyərək öz oğlunu onların yanına göndərdi. Ancaq bağbanlar oğlu görəndə öz aralarında dedilər: “Varis budur; gəlin, onu öldürək və irsini ələ keçirək”. Beləliklə, onu tutub bağdan bayıra atdılar və öldürdülər. Buna görə də bağın ağası gələndə o bağbanlara nə edəcək? Ona dedilər: O, o pis adamları amansızcasına məhv edəcək və bağı meyvələrini öz vaxtında ona verəcək başqa bağbanlara icarəyə verəcək. İsa onlara dedi: “Müqəddəs Yazılarda heç vaxt oxumamısınız: ‘Bənnaların rədd etdiyi daş guşənin baş daşı oldu; bu, Rəbbin işidir və gözlərimizdə heyvətamizdir?’” Buna görə sizə deyirəm ki, Allahın Padşahlığı sizdən alınacaq və onun meyvələrini yetirən bir xalqa veriləcək. Kim bu daşın üzərinə yığılsa, parçalanacaq; amma bu daş kimin üzərinə düşsə, onu toz kimi əzəcək. Baş kahinlər və fariseylər Onun məsəllərini eşitdikdə, anladılar ki, O, onlar haqqında danışır. Matta 21:33–45.

Laodikeyalı Yeddinci Gün Adventist kilsəsi qaldırılan bayraq deyildir. Son günlərdə qədim İsrailə təmsil olunmuş üzüm bağı Laodikeyalı Yeddinci Gün Adventist kilsəsidir, lakin ilkin məhsul sayılmağa layiq olan bəhrəni gətirən bir millət olacaqdır; yüz qırx dörd min olanlar da məhz bunlardır.

Qadınlarla murdarlanmış olanlar bunlar deyildir; çünki onlar bakirədirlər. Quzu hara getsə, Onun ardınca gedənlər bunlardır. İnsanlar arasından satın alınmış olanlar bunlardır; Allaha və Quzuya ilk məhsul olmaq üçün. Vəhy 14:4.

Nişanə kimi onlar son məhsulu içəri toplamaq üçün Ev Sahibi tərəfindən istifadə olunacaqlar. Laodikeya Yeddinci Gün Adventist kilsəsi Musanın yeddi vaxtının təməl daşını rədd edən bağıdır. Həmin andan etibarən bu, getdikcə daha böyük və daha dərin qaranlığa doğru mərhələli bir eniş oldu. Nişanə “Yesseyin kökü” olacaq. Yesseyin kökü, yaxud Davud, İsanın Öz tarixində höcətləşən yəhudilərə təqdim etdiyi ən son həqiqəti təmsil edir. Bu, həm qədim, həm də müasir İsrailin vəfasız bağbanlarının anlamaqdan imtina etdikləri Alfa və Omega prinsipinin rəmzidir.

Və o gün Yesseyin bir kökü olacaq, o, xalqlar üçün bir bayraq kimi duracaq; millətlər ona üz tutacaqlar; və onun rahatlığı izzətli olacaq. Yeşaya 11:10.

Uayt bacı və Ceyms Uayt aydın şəkildə göstərirlər ki, 1856-cı ilə qədər hərəkət Laodikeya olmuşdu; bəs o, bunun nə vaxtsa Laodikeyalılara yönəlmiş xəbəri qəbul etdiyini nə zaman bildirir? O, bunu heç vaxt etmədi. Bizim ilk səhvimiz Yeddinci Gün Adventist Kilsəsinin tarix boyu qalib bir kilsə olmuş olması iddiasını qəbul etməkdir. Həqiqət isə tam əksidir. Əgər bu ilk yanlış mülahizəni qəbul etsək, əksini öyrədən peyğəmbərlik faktlarına gözlərimiz bağlanar. Məsələn, Uayt bacı dəfələrlə göstərir ki, qədim hərfi İsrailin tarixi müasir ruhani İsrailin təcrübəsini və tarixini izah edir. O, çox vaxt qədim İsrailə müasir İsrail üçün nümunə kimi istinad edərkən, eyni zamanda həvari Pavelin həmin gerçəkliyin klassik ifadəsi olan bəyanatını da sitat gətirir.

Bütün bu şeylər onlara nümunə olaraq baş verdi; və üzərlərinə əsrlərin sonu gəlmiş olan bizlər üçün xəbərdarlıq olsun deyə yazıldı. 1 Korinfilərə 10:11.

Həvari Paul on birinci ayədə əvvəlki on ayəni xülasə edir.

Bundan əlavə, ey qardaşlar, istəmirəm ki, bundan bixəbər olasınız: bütün atalarımız buludun altında idilər və hamısı dənizdən keçdi; hamısı buludda və dənizdə Musa üçün vəftiz olundu; hamısı eyni ruhani yeməyi yedi; hamısı eyni ruhani içkidən içdi; çünki onları izləyən o ruhani Qayadan içirdilər; o Qaya isə Məsih idi. Lakin Allah onların çoxundan razı qalmadı; çünki səhrada məhv edildilər. İndi bu şeylər bizim üçün nümunə oldu ki, onlar kimi biz də pis şeylərə tamah salmayaq. Nə də onlardan bəziləri kimi bütperəst olun; necə ki yazılmışdır: Xalq yeyib-içmək üçün oturdu və oynamaq üçün ayağa qalxdı. Nə də onlardan bəziləri kimi əxlaqsızlıq edək; onlar bunu etdilər və bir gündə iyirmi üç min nəfər həlak oldu. Nə də Məsihi sınağa çəkək, necə ki onlardan bəziləri Onu sınağa çəkdi və ilanlar tərəfindən məhv edildi. Nə də şikayətlənin, necə ki onlardan bəziləri də şikayətləndi və məhvedici tərəfindən məhv edildi. 1 Korinfilərə 10:1–10.

Pavel və Bacı Uayt qədim İsraili qalib və saleh bir xalqın nümunəsi kimi təqdim etmirlər. Tam əksinə. Pavel həmin ilk on ayəni on birinci ayədə ümumiləşdirir və sonra növbəti ayədə qədim İsrailin tarixinin görəcək olanlara verməli olduğu dərsi bəyan edir.

Buna görə də elə bilən ki, durur, qoy ehtiyat etsin ki, yıxılmasın. 1 Korinfilərə 10:12.

Qədim İsrail Allah tərəfindən çağırılmış, Allah tərəfindən yönəldilmiş, Allahın peyğəmbərliklərini yerinə yetirmiş, lakin hər addımda Allaha qarşı üsyan etmiş və nəhayət göylərin və yerin Yaradıcısını çarmıxa çəkmiş bir xalqın nümunəsini təqdim edir! Adventistlər qədim İsrail barədə bu həqiqətləri etiraf etməkdə çətinlik çəkmirlər, lakin nəzərdə tutulan xəbərdarlığın onların Laodikeyalı korluğunu yarıb keçməsinə nadir hallarda imkan verirlər. Onlar Sister White-in kilsəni Allahın gözüünün bəbəyi kimi tanıtdığı mətnlərdən sitat gətirə bilərlər, və bu, həqiqətən də belədir, lakin Allahın Öz xalqına olan məhəbbəti onların həqiqi vəziyyətinin üzərinə bir örtük salmır. O, sevdiklərini məzəmmət edir və tərbiyələndirir. Allahın kilsəsi nə qədər Allahın gözüünün bəbəyidirsə, İsa həmin bəbəklə, Öz bəbəyi ilə olan münasibətini çox aydın şəkildə xülasə etmişdir.

Ey Yerusəlim, Yerusəlim, peyğəmbərləri öldürən və sənə göndərilənləri daşqalaq edən! Neçə dəfə istədim ki, toyuq balalarını qanadları altına yığdığı kimi, sənin övladlarını bir yerə toplayım, amma siz istəmədiniz! Baxın, eviniz sizə viranə qoyulmuşdur; və həqiqətən sizə deyirəm: Rəbbin adı ilə Gələnə mübarək olsun, deyəcəyiniz vaxt gələndək Məni görməyəcəksiniz. Luka 13:34, 35.

Bu suallar verilməlidir: “İsa həqiqətən sonu başlanğıcla təsvir edirmi? Qədim İsrail doğrudan da müasir İsraili təsvir edirmi?” Qədim İsrailin bütün tarixi boyu problemi ondan ibarət idi ki, onlar öz irslərinin Allahın xalqı olduqlarını sübut etdiyinə və buna görə də Allahın xalqından başqa bir şey ola bilməyəcəklərinə inanırdılar. Məhz buna görə Yeremyanın günlərində onlar özlərini Rəbbin məbədi adlandırırdılar.

Rəbbdən Yereyaya gələn söz belə idi: “Rəbbin evinin darvazasında dur, orada bu sözü bəyan et və de: Ey Rəbbə səcdə etmək üçün bu darvazalardan içəri girən bütün Yəhudalılar, Rəbbin sözünü eşidin. İsrailin Allahı, Ordular Rəbbi belə deyir: Yollarınızı və əməllərinizi islah edin, Mən də sizi bu məkanda məskunlaşdıracağam. Aldadıcı sözlərə güvənməyin və deməyin: ‘Rəbbin məbədi, Rəbbin məbədi, Rəbbin məbədi bunlardır.’” Yereya 7:1–4.

Eyni bu aldanış Vəftizçi Yəhya tərəfindən də vurğulanmışdır.

Onlar günahlarını etiraf edərək onun tərəfindən İordanda vəftiz olunurdular. Lakin o, çoxlu fərisey və saddukeylərin onun vəftizinə gəldiyini görəndə onlara dedi: Ey gürzə nəsl, gələcək qəzəbdən qaçmağınız üçün sizi kim xəbərdar etdi? Buna görə tövbəyə layiq bəhrələr verin; və öz-özünü: “Bizim atamız İbrahimdir”, deməyi ağılınzdan belə keçirməyin; çünki sizə deyirəm ki, Allah bu daşlardan İbrahimə övladlar yaratmağa qadirdir. İndi isə balta artıq ağacların kökünə qoyulmuşdur; buna görə yaxşı bəhrə verməyən hər bir ağac kəsilib oda atılır. Matta 3:6–10.

Adventizmin daxilində “Rəbbin məbədi bizik” ifadəsi ilə və İbrahimin ruhani “nəsl” olduğumuz düşüncəsi ilə simvollaşdırılan həmin eyni yanlış anlayış Laodikiyanın korluğunun başlıca təzahürüdür.

“Allah Öz xalqına xəbərçilər göndərir ki, Onun salehlik qanunlarına itaət etmək üçün nə cür olmalı və nə etməli olduqlarını onlara bildirsın; elə qanunlar ki, insan onları yerinə yetirsə, onlarda da yaşayacaqdır. Onlar Allahı hər şeydən üstün sevrək, Onun önündə başqa allahlara malik olmamalıdırlar; və onlar öz yaxınlarını özləri kimi sevməli, özlərinə edilməsini arzu etdikləri kimi, onlara da elə etməlidirlər.

“Allahın müqəddəs qanununun bir zərrəsi belə yüngülə alınmamalı və ya hörmətsizliklə qarşılammamalıdır. Rəbbin: «Belə deyir» hökmünü pozanlar qaranlıq hökmdarının bayrağı altında dayanır, Öz Yaradanına və Öz Xilaskarına qarşı üsyan içindədirlər. Onlar itaətkarlara verilmiş vədləri özlərinə aid edərək deyirlər: Rəbbin məbədi, Rəbbin məbədi bizik; halbuki Onun xasiyyətini təhrif etməklə, onlara etməməyi buyurduğu məhz həmin şeyləri etməklə Allaha hörmətsizlik edirlər. Onlar Allahın vermədiyini bir meyar qururlar. Onların nümunəsi azdırıcı, təsiri isə pozucudur. Onlar dünyada nur deyillər, çünki salehlik prinsiplərinə əməl etmirlər.”

“İnsanlar Allahın onlara göndərdiyi nuru rədd etməklə Ona qarşı bundan daha böyük xainlik göstərə bilməzlər. Bunu edənlər nadanları yanlış yola aparırlar, çünki onlar saxta nişanələr qoyurlar. Onlar durmadan pak prinsipləri təhrif edirlər....”

“Müqəddəs Yazının sözlərində bizə aydın şəkildə bildirilir ki, viranəlik nə üçün yəhudi xalqının üzərinə gəldi. Onların böyük nuru, zəngin xeyir-duaları və heyvətəməz firavanlığı var idi. Lakin onlar özlərinə etibar edilənə sədaqətsiz çıxdılar. Onlar Rəbbin üzüm bağının qayğısına sədaqətlə qalmadılar və ona onun bəhrələrini vermədilər. Elə davrandılar ki, guya Allah yox imiş və buna görə də müsibət onların başına gəldi.” Manuscript Releases, volume 14, 343–345.

İsrail inanırdı ki, tarixlərinin başlanğıcında Allah tərəfindən seçildikləri üçün həmişə Onun seçilmiş xalqı olacaqlar. Daha da pisi, onlar həm də inanırdılar ki, Onun seçilmiş xalqı olduqları üçün, Ona hörmət göstərməkdən imtina etmələrinə baxmayaraq, O onlara hörmət göstərəcək. Peyğəmbərlik baxımından, onlar boşanana qədər Onun seçilmiş xalqı idilər, lakin onlar heç vaxt Allahın arzu etdiyi xalq olmadılar. Seçilmiş xalqın salehliyi onların özlərini kim hesab edə biləcəkləri ilə müəyyən olunmur. Qədim İsrail Yeddinci Gün Adventist kilsəsinin əsas nümunəsidir, lakin onların dünyanın sonunda yüz qırx dörd mini təmsil etdikləri barədə yanlış fərziyyə qəbul edildikdə, Laodikeyanın korluğu təzahür edir, necə ki, qədim İsrailin də korluğu təzahür etmişdi. Adventizm, əksini göstərən açıq sübutlara baxmayaraq, onların dünyanın sonunda Allahın qalığı xalqı olduqlarına inanır və bunu öyrədir.

Sınaq müddətinin sonuna nə qədər yaxınlaşırsınızsa, Laodikiya xalqına olan xəbərdarlıq bir o qədər ciddi və açıq olmalıdır. Əgər həmin yanlış ilkin fərziyyə həqiqətə nəminə kənara qoyulmasa, onda Harunun, Yeroboamın və 1863-cü ilin nümunələri ənənə və adət pərdəsi altında gizlədilmiş olur. Sınaq müddətinin sonuna artıq həddən artıq yaxınlaşmışıq ki, bundan sonra daha o pərdə altında gizlənək.

Məhkumluq da budur ki, nur dünyaya gəldi, amma insanlar nura deyil, qaranlığı sevdilər, çünki əməlləri pis idi. Çünki pislik edən hər kəs nurdan nifrət edir və öz əməlləri ifşa olunmasın deyə nura gəlmir. Yəhya 3:19, 20.

Adventizmin mürtədləşmələrinin tarixi Allahın peyğəmbərlik Kəlamında izlənmişdir. Bu, peyğəmbərlik gerçəkliyidir. Bunun ilk sübutu qədim İsraildir. Qədim İsrail davamlı və getdikcə artan mürtədləşmə tarixidir, lakin Müqəddəs Kitab və Peyğəmbərlik Ruhu öyrədir ki, qədim İsrail müasir İsraili təmsil edir. Bu nə qədər kədərli olsa da, bu həqiqəti anlamaq heç vaxt məhz indiki zamanda olduğu qədər mühüm olmamışdır. İsa Məsihin Vəhyinin açılması ilə möhürü açılan budur ki, Protestant buynuz kimi Adventizmin tarixi Respublikaçı buynuzun tarixi ilə paralel gedir. Hər iki buynuz bir-biri üçün ikinci şahid təmin edir və şahidlərdən birini düzgün şəkildə görməkdən imtina etmək eyni zamanda digər şahidin də tanınmasının qarşısını alır.

Harun, Yarovam və 1863-cü il xətləri müasir ruhani İsrailin başlanğıcını müəyyən edir və bununla da Respublikaçı buynuzun başlanğıcını da müəyyən etmiş olur. Üçüncü mələyin xəbəri vəhşi heyvanın nişanını qəbul etməyə qarşı bir xəbərdarlıqdır. Əvvəlcə bazar günü qanununu qəbul edən, sonra isə bütün dünyanı eyni şeyi etməyə məcbur edən məhz Amerika Birləşmiş Ştatlarıdır.

“Xarici millətlər Amerika Birləşmiş Ştatlarının nümunəsini izləyəcəklər. O önə çıxsada, eyni böhran dünyanın hər yerində xalqımızın üzərinə gələcək.” Testimonies, 6-cı cild, 395.

Bazar günü qanunu böhranı ilə əlaqədar peyğəmbərlik həqiqətləri Amerika Birləşmiş Ştatlarının işi ilə bir-birindən ayrılı bilməz. Vəhy kitabının on üçüncü fəslindəki yer vəhşi heyvanı Müqəddəs Kitab peyğəmbərliyinin altıncı padşahlığıdır; Yeşaya iyirmi üçüncü fəslə görə yetmiş peyğəmbərlik ili hökmranlıq edir. İki buynuzu olan həmin yer vəhşi heyvanıdır. O iki buynuz arasındakı münasibətlə əlaqədar həqiqətlər indi möhürdən açılır, lakin yalnız İsanın bir şeyin sonunu göstərmək üçün onun başlanğıcından istifadə etməklə İsa Məsihin Vəhyinin möhürünü açdığını anlamağı seçənlər üçün.

Amerika Birləşmiş Ştatları 1798-ci ildə Müqəddəs Kitab peyğəmbərliyinin altıncı padşahlığı kimi başladı və sonrakı altmış beş il ərzində tarix boyu birlikdə keçəcək olan iki buynuz, tanına bilən bir şəraitə yerləşdirildi, lakin bunu yalnız görməyə hazır olanlar ayırd edə bilərdilər. Yeşaya kitabının yeddinci fəslində təqdim olunan altmış beş il e.ə. 742-ci ildə başladı və e.ə. 677-ci ildə başa çatdı. 1798-ci ildən 1863-cü ilədək həmin illər təkrar olundu. Həmin altmış beş il hər iki buynuzda böhran prosesini müəyyən edir.

1863-cü ilə qədər Yeşaya iyirmi üçün “bir padşahın günləri” adlanan peyğəmbərlik dövrünün başlanğıc mərhələsi başa çatmışdı və bununla da “bir padşahın günləri”nin son mərhələsinin peyğəmbərlik nişanələri müəyyən edilmişdi. Yeşaya iyirmi üçün simvolik yetmişliyi sonu ilk altmış beş illə təsvir olunur. 1863-cü ildən 1989-cu ildə son vaxtadək olan dövr, Millerçi hərəkətdən başlayan və yüz qırx dörd minlərin hərəkəti ilə başa çatan Laodikeyalı Adventist kilsəsinin dövrüdür. Axırdakı dövrü anlamaq üçün başlanğıcdakı dövrü başa düşməliyik. Adventizm bunu edə bilməz, çünki onun başlanğıcı Musanın andını rədd etməsi ilə işarələnmişdir; bu da məhz Adventizmin və Amerika Birləşmiş Ştatlarının başlanğıcını və sonunu təmsil edən həmin altmış beş ili müəyyən edir.

Bu səbəbdən, və bu olduqca böyük əhəmiyyət daşıyan bir səbəbdir, bu məqalə indi Yəhuda qəbiləsinin Aslanı tərəfindən möhürü açılan bir peyğəmbərlik həqiqətini təsbit etməyə çalışmışdır. Həqiqət budur ki, əgər Yeddinci Gün Adventist kilsəsinin həmişə Laodikiya vəziyyətində olduğunu qəbul etməyə hazır deyilsinizsə, onda siz məntiqi olaraq Adventizmin tarixini düzgün bölməyə qadir deyilsiniz; və Adventizmin tarixini düzgün bölmədən, Respublikaçılığın buynuzunu da düzgün müəyyən etməyə qadir deyilsiniz.

Çünki əgər onlar Rəbb və Xilaskar İsa Məsihi tanımaq vasitəsilə dünyanın murdarlıqlarından qaçıb qurtulduqdan sonra yenidən onlara dolaşib məğlub olurlarsa, onların axırncı halı əvvəlkindən daha pis olur. Çünki salehlik yolunu heç bilməmiş olmaları, onu bildikdən sonra özlərinə verilmiş müqəddəs əmrə üz döndərmələrindən daha yaxşı olardı. Lakin onlara doğru məsələ deyilən baş vermişdir: “İt öz qusduğuna yenə qayıdır”; və “yuyulmuş donuz palçıqda yuvarlanmağa qayıdır.” 2 Peter 2:20–22.